

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2023. AUGUSZTUS - SZEPTEMBER

„Én, az Úr, elhívtalak az igazságért, én fogom a kezedet.” (Ézs 42,6a)

A TARTALOMBÓL:

*Katekizáció
(14. oldal)*

*Interjú -
Harangozó Lászlóval
(17. oldal)*

Fotó: Sebestyén László

*John Wesley***Ó, adj olyan hitet nekem (részlet)!**

Ó, adj olyan hitet nekem,
mely megmozdíthat hegyeket!
Könyörgő vággyal töltsd szívem,
hogy házadat építse meg,
És teljes lényem lelkemet,
hadd hassa át szereteted.

A nékem adott jó időt
hadd szánjam erre egyedül:
míg a Téged nem ismerők
szíve Tebenned felderül!
Ezt szólja minden lehelet,
betöltve küldetésemet.

Imádság**Tanítónő imádsága**

Felséges Istenem a Jézus Krisztus által!
Holnap kezdem a tanítást apró teremtményeiddel.
Tudom, ők is kíváncsian várják tőlem a szeretetet
s én is fürkészgetem szemükben, mozdulatukban,
kis butácska mondataikban az eljövendő esztendő
sikereit vagy kudarcait. Biztosan nehéz feladat
előtt állok, de veled közösségben szép feladat
előtt állok. Ugyanakkor azt is érzem, hogy nagy
felelősséggel bíztál meg.

Köszönöm, hogy amikor erre a pályára
mentem, már figyelmeztettél, hogy ez a munka
lelkiismeretes szívet kíván tőlem. Uram, kicsit
félve indulok az új iskolai évnél. Téged kérlek,
adj nekem hívő szívet, hogy mindenben, a
kis virágtól kezdve a kis állatokig, tudjam
felmutatni azt, hogy mind a te teremtésed és
alkotásod. Adj nekem olyan szeretetet, amelyik
nem személyválogató, amelyik mindent eltűr és
mindent megbocsát.

Segítsd a gyermekeket, hogy az osztályban otthon
érezzék magukat, hogy szeressenek tanulni,
hogy ismerjék meg szépen teremtett világodat
és szeressék azt. Adj nekem, Atyám, erőt, hogy
amikor elfáradok, ne lássák rajtam azt, s ha mégis
észreveszik, add, hogy segítsenek megértésükkel.

Uram Jézus, te nagyon szereted a gyermekeket.
Mond most nekem is, mint mondtad egykor
a tanítványoknak: engedjétek hozzám jönni a
gyermekeket. Szeretném hozzád vezetni őket,
mert ha téged megismernek, akkor minden
bajukat neked fogják elmondani, s így mindig
megkönnyebbül kicsi szívük is.
Uram Jézus, áldj meg munkámban, hadd legyen
a te szent nevednek dicsőségére, országod
terjedésére. Ámen.

Csiha Kálmánné (Kiáltottam, meghallgattál...
című imádságos könyvből.)

TARTALOMJEGYZÉK:

HÁZI ÁHITATOK.....	3
EZEN A NAPON.....	8
Nőszövetségi konferencia.....	9
GYERMEKMISSZIÓ.....	10
Ifjúsági tábor.....	11
Zombor.....	12
Bácskossuthfalva.....	13
Katekizáció.....	14
Közös Zsinat.....	15
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	16
INTERJÚ.....	17

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztény
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Harangozó László-
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztény Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

Bibliaolvasó kalauz

HÁZI ÁHÍTATOK

2023. SZEPTEMBER

1
PÉNTEK•
EGON

Ahogy Debóra esetében (5,20), itt is az Úr természetfölötti beavatkozásával történhetett a győzelem. Ezt Isten népének újra meg újra meg kell értenie, ezért az aprólékos eljárás a létszám szinte valószínűtlen lecsökkentéséhez. Amikor viszont megindul a harc, mindenki a helyén van, pontosan teszi a dolgát, majd bekapcsolódik a nagyobb létszám is (23). Újabb bizonyíték arra, hogy az Úr nem kizár a segítségével, hanem belevon cselekvésébe.

Bír 7

ApCsel 3,1–10

2
SZOMBAT•
REBEKA,
DORINA

Szomorú emberi gyarlóságok is kísérik az Úr győzelmes ügyét. Kár, hogy így van, de ne ijedjünk meg tőle. Az efraimiak féltékenységét Gedeon bölcsen leszereli (1–3). Szukkót és Penúel esetében már büntetnie kell (4–17). Szomorú, de szolgálatunk közben effélével is számolnunk kell. Fáj, de ne csüggedjen el. Isten országában a feladatot szolgálatra kapjuk, nem magunk vagy családunk dicsőségére (22). Viszont, ha a kiválasztott vezető bukik, magával rántja népét is (27). Ezért kell állandóan az egyház tisztaságáért könyörögnünk.

Bír 8

ApCsel 3,11–26

3
VASÁRNAP•
HILDA

A történet a 8,33-ban kezdődik, amikor Izráel fiai Baal-Berítet tették meg istenüknek. Az, hogy ki a mi istenünk, és „van-e istenünk”, mindenképpen meghatározza az életünket, a tetteinket, a gondolkodásunkat és az erkölcsünket. Ki lehet ugyan hagyni a Szentháromság Istent a számításainkból. „Kezünkbe vehetjük” a sorsunk, de ettől még nem esik ki az ő kezéből az irányítás. A Szentháromság Isten marad a történelem Ura, bárhova tart is a világ. Legyen ez nekünk egyszerre vigasztalás, intés, reménység és iránymutatás is!

Bír 9

ApCsel 4,1–12

Imádkozzunk a lelkészcsaládokért.

Jeles nap: szeptember 3. A lelkészcsaládok vasárnapja

4
HÉTFŐ•
ROZÁLIA

Tólá és Jáír 55 éven át Isten hűségében vezették Izráel népét. „Kisbírák”, mert nincs náluk sok információ. Pedig éppen ez a nagy szó: békében, nyugalomban élhettek, mert védte és irányította őket az élő Isten. Az istenfélő béke és nyugalom korszaka ajándék, amiért szükséges könyörögnünk és hálát kell adnunk. Ha nem adathat meg nekünk a béke, akkor bűnbánattal térjünk Istenhez: Urunk, ments meg bennünket Jézus Krisztusért!

Bír 10

ApCsel 4,13–22

5
KEDD•
VIKTOR,
LŐRINC

Tisztelettel és józan megbecsüléssel kell egymást számontartanunk. Lám, egyedül a megvetett Jefte bizonyult alkalmasnak arra, hogy népe szabadítója legyen. Vitás, peres ügyeinket pedig tanuljuk meg az Úrra bízni. Jefte istenfélő bölcsességgel mondja el, hogy népe ügyét az Úrra bízza. De „aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!” (1Kor 10,12). Istent kérhetjük, de ne akarjuk kényszeríteni, ahogy Jefte tette (30–31)! Isten „...az alázatosoknak kegyelmet ad” (1Pt 5,5).

Bír 11

ApCsel 4,23–37

6 SZERDA• ZAKARIÁS Bír 12
 „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” (3Móz 19,18) Egymás megvetése, lenézése („elfajzott efraimiak vagytok”) akadályoz abban, hogy akkor segítsünk, amikor szükséges (2), és belesodor olyan harcokba, amiket csak a kárunkra vívhatunk meg (4–6). Jézus Krisztus irgalmas szeretettel fordult mindenkihez, aki bajba került, akár saját hibájából is (Mt 9,10–13). Tanítson minket az ő könyörülete arra, hogyan tehetjük elérhetővé és életetővé a keresztyénségünket.

ApCsel 5,1–11

7 CSÜTÖRTÖK• REGINA Bír 13
 Milyen sokan vannak, akik úgy élik meg, hogy Isten megfosztotta őket valamitől. Közben hányan lehetnek azok, akiket Isten éppen a „megfosztott” állapotukban készít fel valami különleges szolgálatra, feladatra, mint Mánóahot és feleségét! Kérjük Istent, hogy adjon nekünk látó szemet, amellyel az igazán fontos és lényeges dolgokat megláthatjuk (23). Lehet, hogy Isten azért vett el tőlünk valamit, hogy szent útmutatására jobban tudjunk figyelni. Látjuk-e, halljuk-e őt?

ApCsel 5,12–16

8 PÉNTEK• MÁRIA, ADRIENN Bír 14
 Isten nem tökéleteseket választott ki egy-egy szolgálatra, tisztségre. Még a bűneinket is fel tudja használni az ő országa ügyében (4). De ez nem szabadíthat fel a bűnre! Inkább mély alázatra készítet színe előtt: Milyen türelmes hozzánk és milyen kegyelmes, hogy még bűneink sem akadályozzák meg a munkáját! Ne vegyük félvállról a bűneinket és a hiányosságainkat, mert a vesztünket okozzák majd, mint Sámsonnak is. Inkább kérjük a Mindenhatót, hogy még jobban védelmezzen minket, mint eddig!

ApCsel 5,17–32

9 SZOMBAT• ÁDÁM Bír 15
 „Ne légy bosszúálló, se haragtartó...” (3Móz 19,8)! Milyen pusztításra képes a bosszúálló indulat! Vajon bennünk milyen indulat lakik? Milyen irgalmas hozzánk Isten, hogy nem rajtunk, hanem helyettünk a Fián állt bosszút a bűneinkért! Ezt az indulatot kérjük el Istentől, hogy az ő indulatával az életet munkálhassuk.

ApCsel 5,33–42

10 VASÁRNAP• NIKOLETT, HUNOR Bír 16
 Sámson ereje nem a hajában volt, ez csupán Istennel való különleges kapcsolatának külső jele volt. Akkor erőtlenedett el, amikor „elhagyta őt az Úr” (20). Hívó emberként a te erőd, tisztaságod, bölcsességed, bátorságod nem a saját adottságaidban van, hanem kizárólag az Úr Lelkében, aki hit által benned él. Sámson nem becsülte meg ezt az ajándékot: ragaszkodva élete fő bűnéhez, végül elárulta az Úrral való kapcsolatát. „Ne szomorítsátok meg Isten Szentlelkét!” (Ef 4,30).

ApCsel 6,1–7

Imádkozzunk azokért, akik az életük kilátástalansága miatt a végső kétségbeeséssel küzdenek.

Jeles nap: szeptember 10. Az öngyilkosság-megelőzés világnapja

11 HÉTFŐ• TEODÓRA, IGOR Bír 17
 „Abban az időben... mindenki azt csinálta, ami neki tetszett” (6). Ez korunkra is egyre inkább igaz. Az öntörvényűség egyik tünete, hogy az ember „hisz a maga módján.” Hivatkozik az Urra is, de ragaszkodik az igével ellentétes gondolatokhoz, gyakorlatokhoz is. A tévelygést erősíti, ha elszakadsz a gyülekezet közösségétől. Engedd, hogy igéjén és a hívők közösségén keresztül az Úr formálja a hited, nehogy az élő Isten helyett „házibálványod” legyen!

ApCsel 6,8–15

- 12
KEDD•
MÁRIA Bír 18
- Az ősi történetben feltűnik néhány korunk hamis istenei közül: hatalom, erőszak, anyagi haszon, jólét, siker. Nem csak a faragott szobor lehet hamis isten! Az a te istened, amiben bízol, amitől a boldogulásod várod, ami nélkül nem tudod elképzelni az életed. Kérdezd meg magadtól őszintén: valójában kire tekintesz így? Ha „ellopható”, elveszíthető istened van, nagy veszélyben vagy!
- ApCsel 7,1–16
- 13
SZERDA•
KORNÉL Bír 19
- A legszomorúbb, hogy a történet szereplői nem kánaániak, hanem Isten népének tagjai. Az idegen várost óvatosan elkerülő vándort a népe körében fájdalmas meglepetés éri, miközben ő is halálosan cserben hagyja a feleségét, mert lévita létére kiszolgáltatja őt a csoportos erőszaknak. Felháborodás helyett nézz szembe őszintén önmagaddal! Mi lakik benned legbelül? Nem okozol kellemetlen meglepetést azoknak, akik bíznak benned?
- ApCsel 7,17–43
- 14
CSÜTÖRTÖK•
SZERÉNA,
ROXÁNA Bír 20
- A bűn halálos az egyénre és a közösségre nézve is, ezért Isten népének életfontosságú, hogy megtisztuljon tőle. Benjámín törzse bűnbánat helyett önvédő háborúba kezd, pusztítva testvéreit és önmagát is. Ezt a szörnyű történetet olvasva gondolj hálával Jézus keresztyénre! Ő helyetted halt meg a bűneidért, hogy te megtisztulva élhess. Megtisztulnod csak őszinte bűnbánattal lehet: elismered a bűnt, megvallod, és bocsánatot kérve elfordulsz tőle. Jaj neked, ha ehelyett harcba kezdesz környezeted ellen!
- ApCsel 7,44–53
- 15
PÉNTEK•
ENIKŐ,
MELITTA Bír 21
- „Abban az időben... mindenki azt csinálta, amit jónak látott” (25). Isten vezetésének hiánya nem csak valláskeveredést okoz, hanem a mindennapi életet is káoszba taszítja: az ember még vallásos fogadalmakat téve is rossz megoldásokra jut öntörvényű vakságában. Keresed-e életedre nézve Isten igéjének vezetését, vagy azt csinálod, amit jónak látsz, és mindinkább belegabalyodsz az életbe?
- ApCsel 7,54–60
- 16
SZOMBAT•
EDIT,
DITTA 4Móz 1
- Isten nem arctalan tömegnek látja népét, hanem kisebb és nagyobb csoportokba rendezett közösségnek, ahol név szerint számontartja gyermekeit. Vállalod-e ezt a személyességet azzal, hogy bekapcsolódsz egy konkrét gyülekezetbe, ahol ismerhetnek, és számon tarthatnak téged? Számon tartod-e te is testvéreidet, akiket Isten rád bízott, hogy el ne kallódjanak?
- ApCsel 8,1–8
- 17
VASÁRNAP•
ZSÓFIA,
HILDEGÁRD 4Móz 2
- „Pontosan úgy táboroztak... és úgy indultak el... ahogyan megparancsolta az Úr Mózesnek” (34). Az Úrral együtt járva, a rabszolgahad a pusztában válhat a szövetség népévé. Ma sincs ez másként. „Az Ige testté lett, közöttünk lakott [sátorozott], és láttuk az ő dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal” (Jn 1,14). Ha vele járunk, jelenléte ma is biztonságot és garanciát nyújt: „...és íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28,20). Ezen az úton, a teljesség felé haladva bátortást kapunk: „Íme Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni...” (Jel 21,3). Készüljünk rá!
- ApCsel 8,9–25
- Imádkozzunk** békéért az egész világon.
- 18
HÉTFŐ•
DIÁNA 4Móz 3
- A lévítákat Isten mint különleges tulajdonait kiemelte (9) és megszentelte (11–13). Hogy miért? Ezzel indokolja: mert „én vagyok az Úr” (13,45). Isten saját tekintélye jogán tartja őket számon. Az egyetemes papság újszövetségi elhívását is ennek tükrében jó látni: „Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit...” (1Pt 2,9). Ez a mi megbízatásunk jogforrása is.
- ApCsel 8,26–40

- 19
KEDD•
VILHELMINA
- 4Móz 4,1–16
- Az Úr részletesen szólt arról, hogy miként kell a szent dolgokkal bánni. Áron és fiai az utasítások szerint csomagoltak. Kehát fiai a szent eszközöket személyre szabott rendben átvették. Azokat nem láthatták, nem érinthették. Világos az üzenet: a lezserségnek nincs helye Isten táborában. A szabályszerűség Istennek tetsző erény ma is. „A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által” (2Tim 1,14). Szívleljük meg!
- ApCsel 9,1–9
- 20
SZERDA•
FRIDERIKA
- 4Móz 4,17–49
- „Az Úr Mózesnek adott parancsa szerint vették számba őket, mindenkit a maga tennivalója és vinnivalója alapján” (49). Részletes utasításaival pedig tudatja velük: vigyázzanak, legyenek körültekintőek! Kehát nemzetsége szolgált a legszentebb helyen, de mindhárom nemzetségnek meg volt határozva az, „amit tenniük és vinniük kell” (19.24.32). Urunk megbízatásunk szerint várja el a vele való szolgálati összhangot. Ilyenkor örömmel éljük át, amit megígért: „...az én igám jó, és az én terhem könnyű” (Mt 11,30).
- ApCsel 9,10–19a
- 21
CSÜTÖRTÖK•
MÁTÉ,
MIRELLA
- 4Móz 5
- Isten jelenlétének következményei vannak: a tisztátalanság a táborból való kiküldéssel (1–4), a károkozás kártérítéssel jár (6–8), a házastársi hűtlenség átkot von maga után (12–31)! A törvényadás korlátokat ad és határt szab. Másrészt népe számára csak Isten jelenléte teszi biztonságossá a vándorlást. Mi az újszövetségi kegyelem részeseivé lettünk, de ez nem jelenheti azt, hogy olcsó a kegyelem, és Istennek bármi megfelel, „...mivel ő, a Szent hívott el titeket, ti is szentek legyetek egész magatartásotokban” (1Pt 1,15).
- ApCsel 9,19b–30
- Jeles nap: szeptember 21. Világimanap a békéért
- 22
PÉNTEK•
MÓRIC
- 4Móz 6,1–21
- „Názírsága egész idején az Úrnak legyen szentelve” (8). A hajkorona megtartása, a szőlő termésétől való tartózkodás, a halottérintés tilalma és a fogadalmi áldozatok rendje hasonló gondosságot kívánt tőlük, mint a főpaptól. A názírság Jézusban jut teljességre. A kereszt felirata, a töviskoszorú, a borecet tudatos elutasítása mind jelei voltak az értünk tett fogadalmának: „...nem iszom mostantól fogva a szőlőtőnek ebből a terméséből ama napig, amelyen majd újat iszom veletek Atyám országában” (Mt 26,28). Várjuk ezt a jeles napot!
- ApCsel 9,31–43
- 23
SZOMBAT•
TEKLA,
LINA
- 4Móz 6,22–27
- A vándorló népnek védelmet, a céltévesztéskor könyörületet, jelenlétében békességet ajándékoz az Úr. Áron és fiai kezdjék és zárják áldással ezt a kört. A hetedik igével pedig bátorítja papjait: „Így mondják ki a nevemet Izráel fiai felett, és én megáldom őket” (27). Együtt éljük át, hogy Isten a szeretetével körbezárja az övéit! Az újszövetségi korban is csak áldással élhető az élet, így hoz gyümölcsöt a szolgálat, és eredményes az Istennel való közösség. „Mondjatok áldást, hiszen arra hívatatok el, hogy áldást örököljete” (1Pt 3,9).
- ApCsel 10,1–16
- 24
VASÁRNAP•
GELLÉRT,
MERCÉDESZ
- 4Móz 7,1–41
- „...odavitték áldozatukat az Úr elé” (3). A Sínai hegytől még negyven év vándorlás vár a népre a pusztában. Első templomuk, a szent sátor együtt megy velük. Az Ószövetség nagy istentapasztalata és üzenete, hogy az Úr nincs helyhez kötve. Áldozataikat is vitték magukkal, a legszentebb tárgyakat a vállukon. Életünk is felfogható egy nagy exodusnak, kivonulásnak a szolgálétből a szabadság felé. Milyen áldozatra, mire van szükségünk az úton? Visszük-e lélekben a hajlékot és a menedéket? Bár tudjuk, valójában Isten hordoz minket, nem mi őt.
- ApCsel 10,17–23a
- Imádkozzunk** azért, hogy felismerjük Isten biztató vagy kiáltó jeleit a teremtett világban.

- 25 HÉTFŐ• EUFROZINA, KENDE 4Móz 7,42–89
„...hallotta a hangot...” (89). Mi is halljuk? Mózes figyelt. Nem saját ötletei és érzései szerint vezette a népet, Isten hangjára összpontosított. Csönd kell hozzá. Belső szoba. Sokat beszélünk, lármázunk vég nélkül. Sokan adnak kéretlenül és erőszakosan tanácsokat, harsány nyilatkozatokat, riogató figyelmeztetéseket. Kire és mire hallgatunk? Van időnk a Lélek hangjára? Felelősek vagyunk a belső hallásunkért, a ránk bízottakért.
ApCsel 10,23b–48
- 26 KEDD• JUSZTINA 4Móz 8
„Őket választottam ki magamnak Izráel fiai közül...” (16). Isten kiválasztja a lévítákat, a papok segítőit szent szolgálatra. A lévíták rituálisan megmosakodtak, ruháikat kimosva díszbe öltöztek. Ez az ember válasza, mivel Isten megtisztította és megszentelte őt. Krisztusban minket is kiválaszt, feladattal bíz meg, fölkészít. Öltöztessük ünneplőbe külsőnkét és belsőnkét, hogy méltók legyünk hozzá.
ApCsel 11,1–18
- 27 SZERDA• ADALBERT 4Móz 9
„Ha valaki holttest miatt tisztátalanná válik...” (10). A mózesi törvények Isten fenségét és a kultusz komolyságát hangsúlyozták, csak a tiszta és szent léphet Isten színe elé. A páska viszont arra emlékeztet, hogy nem az ember ad Istennek, hanem Isten adott szabadulást az embernek. Az ünneplésnek nincs feltétele, mindenki meghívott. Krisztusban hívja azt is, aki méltatlannak érzi magát asztalához.
ApCsel 11,19–26
- Jeles nap: szeptember 27. A hallássérültek napja
- 28 CSÜTÖRTÖK• VENCEL 4Móz 10,1–10
„...megemlékezik rólatok Istenetek...” (9). A harsonák különbözőképpen szóltak, veszélyre figyelmeztettek, harcba szólítottak vagy örömnépre gyűjtötték össze a közösséget. Emlékeztettek, hogy Isten, az Örökkévaló nem feledkezik meg róluk. Diadalmas zengésük kiáltás is volt Istenhez, hogy figyeljen rájuk. Ilyen a harang: ha félreverik, bajra figyelmeztet, egyébként templomba, hálaadásra hív. Hirdeti, hogy élő Krisztusunk van.
ApCsel 11,27–30
- 29 PÉNTEK• MIHÁLY 4Móz 10,11–36
„Az Úr felhője volt felettük...” (34). Isten őrző jelenléte nappal a felhő, éjjel pedig az, ami tűznek látszott. A felhő árnyékot ad a sivatagi hőségben, a tűz távol tartja a vadállatokat, az ellenség támadását. Isten a természet jeleivel is vezet. Nem látjuk a jövőt, sem életünk következő napját. Csak ennyi a jel: felhő az égen, tűzfény a sötétben? Nem útjelzőablák igazítanak el, hanem a teremtett világ. A teremtmények üzenetek hordozói a Teremtőről.
ApCsel 12,1–5
- 30 SZOMBAT• JEROMOS, MÉDEA 4Móz 11,1–15
„Izráel fiai is újra siránkozni kezdtek...” (4) Hiába Isten vezetése, gondviselése, a mindennapi étel, mégis elégedetlenek. Unják a mannákat. Mi is „unjuk a banánt”? Ha egy morogni kezd, az fertőz, gyorsan terjed a zúgolódás. Ki hangol minket: a céltalanok, a cinikusok, vagy azok, akiknek látásuk van a Lélektől? Kinek a véleményét követed? A mindent kritizálókét? Válj ki a kiskorú tömegből, légy teherbíró, felnőtt egyéniség!
ApCsel 12,6–19

EZEN A NAPON

Írta és fényképezte:
Martinek Imre újságíró

Június 29-e

Ezen a napon született 1808-ban a felvidéki Alsóváradon Török Pál református lelkész, a Dunamelléki református egyházkerület püspöke 1860-tól haláláig, a Pesti Református Teológiai Akadémia tanára, királyi tanácsos,

A fővárosi református egyház 1839-ben hívta meg lelkészének. Az akkor még alig pár ezer tagot számláló pesti fiatal református egyház Török Pál erélyének és ügyességének köszönhetően nemcsak fennmaradt, de jelentősen gyarapodott is. A pesti református teológiai intézet és a virágzó főgimnázium főképpen az ő szilárd kitartásának és fáradozásainak köszönheti létét. (külső hivatkozás: Wikipédia)

Török Pál 1883. október 7-én hunyt el Budapesten. Nevét Budapest IX. kerületében a Ráday utca egyik mellékutcája őrzi (1925 óta), illetve egy emléktábla (2014 óta). Ugyanebben az utcában.

Július 4-e

Ezen a napon hunyt el 1966-ban szülővárosában, Budapesten Bereczky Albert református lelkész, a Dunamelléki református egyházkerület püspöke (1948-tól 1959-ig), országgyűlési képviselő.

1893. augusztus 10-én született. Teológiai tanulmányait Budapesten, Pápán és Bázelen végezte. Hazatérve vidéken volt lelkipásztor. 1930-tól fővárosi lelkész. 1938-tól megszervezte az üldözötteket mentő szolgálatot, prédikációiban is síkraszállt az elkövetett

jogtalanságok orvoslása érdekében. (külső hivatkozás: Wikipédia) Az általa szervezett gyűjtésből épült fel 1936 és 1940 között a Pozsonyi úton (Budapest, Újlipótváros) a Hálaadás-templom.

Eme, a 127. és a 128. Zsoltár intelmeire építkező jegyzetünk fényképein is megörökített hajlék falai mögött sokezer lelket és emberi életet mentett meg a neki adatott kegyelem szerint.

(Budapest, Újlipótváros – 2022. augusztus 1.)
Soli Deo Gloria.

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

ORSZÁGOS EGYHÁZ

Nőszövetségi konferencia

Írta: Kovács Hargita
pedagógus, óvónő

2023. június 17-én megtelt a bácsfeketehegyi Központi Otthon, mintegy 70 nőszövetségi taggal. A kezdő áhítatot **Ft. Harangozó László** tartotta a Márk 15:42 - 16:8 alapján. Kihangsúlyozta, hogy nők voltak az első tanúi Jézus feltámadásának és bátorításként elhangzott az is, hogy a különböző köveket az életünkben az Úr el tudja hengeríteni.

Dr. Svébisné Juhász Márta, a Magyarországi Református Nőszövetség elnöke a szolgálatról tartott előadást. Hallhattunk a nőszövetség kialakulásáról röviden, majd biblikus alapokon megtanulhattuk, hogy milyen a helyes szolgálat és mi minden lehet szolgálat az életünkben.

Ezután **Harangozó Gyöngyi** diakonissza tartott egy meghatározó előadást az imádkozásról. Kiemelte, hogy mérőszinórja lehet az Istennel való kapcsolatunknak az, hogy mennyire vágyunk imádkozni. **Nt. Orosz Attila** beszámolt a Franciaországi Magyar Református

Egyházban tett látogatásairól és felhívott minket, hogy imádságban gondoljunk a nyugati diaszpórában élő hittestvéreinkre. **Nt. Csányi Erzsébet** a KOEN idei nyári tábor programját ismertette és felhívta az asszonytestvérek figyelmét a nyári táborok fontosságára minden gyülekezetben. Ezután a Szerbiai Református Keresztyén Egyház Nőszövetsége Alapszabályzatának módosítása következett, melyet nem sikerült teljes mértékben megtenni, de reméljük, hogy következő találkozásunkkor véglegesítsük ezt a feladatot is. **Nt. Marton Károly** a záró áhítatának a gondolatait az ApCsel 3:1-10 alapján hirdette. Ma is működik a Szentlélek az életünkben, ha engedjük!

A bácsfeketehegyi asszonyok önkéntes munkájukkal és süteményfelajánlásukkal nagyban hozzájárultak ehhez az alkalomhoz, Isten áldja meg további törekvésüket!

Köszönjük **Halász Zsuzsannának** a szervezést és az alkalom lebonyolítását!

GYERMEKMISSZIÓ

„Mid van, amit nem kaptál?” (1 Kor.4,7)
- Nemzeti vezetők találkozója és továbbképzése -

Halász Renáta
pedagógus,
gyermekmisszió
munkatárs

Megtiszteltetésnek vesszük, amiért meghívtak bennünket továbbképzésre és látogatásra az Egyesült Államokba. Férjemmel, Halász Sámuellel nagy izgalommal készültünk az útra és a találkozásokra. Három éve vettük át a Gyermekmisszió vezetését Szerbiában, melyhez 19 szolgatárs tartozik. Nagy felelősség és nagy kihívás számunkra ez a belmisszió. Célunk, hogy a gyermekek, ifjak meghallják Isten üzenetét és kezdjenek az Ő útján járni.

A Gyermekmisszió nemzetközi székhelye Warrentonban, Missouri államban van, Amerikában. Jelenleg itt tartózkodunk másik 24 ország képviselőjével. Az egész világról érkezünk: Európa, Afrika, Ázsia, Észak és Dél-Amerika, valamint szigetekről is, mint Sri Lanka, Jamaica, Fidzsi-szigetek, Madagaszkár, Indonézia szigetvilága. Nagyon sokféle ember, sokféle ruházatban, sokféle kultúrából, de mindenkiben ott látjuk Krisztus szeretetét. Mindenki, mint országos vezető van jelen, sok-sok munkatárs, sok-sok szolgálat vezetőjeként, és itt is mindenki a másikat szeretné szolgálni. Mindenki nagyon kedves és alázatos. Angol a közös nyelv, de sokszor kérjük egymást, hogy egy-egy éneket énekeljen el a saját nyelvén is.

A napi program áhítattal kezdődik, melynek témája a bátorítás, engedelmesség, imádság és az áldozatkészség. Ezután különböző témájú előadások következnek, melyeket kiscsoportokban beszélünk meg. Érdekes hallgatni más országok kihívásait és nehézségeit, pl. olyan országokban élni és hirdetni Isten Igéjét, ahol a keresztyénség nem elfogadott. Szabadidőben is sokat társalgunk, illetve van lehetőség fürdőzésre, csónakázásra. Hétvégén rostélyozáson vettünk részt. Nagyon sok a gyümölcs, és az általunk alig ismert és fogyasztott gyümölcs, melyek igen jóízűek, és igyekszünk a nevüket is megtanulni.

Amikor indultunk Amerikába, mondták, hogy egy másik bolygóra érkezünk. Ezt csak alátámasztani tudjuk. Már az óceánon való átkelés sem hasonlított az európai repülőutakhoz. Sokkal nagyobb a kényelem, az ember szórakoztatása. Amerikában Chicago, St. Louis és Omaha városában jártunk, melyek semmilyen európai városhoz nem hasonlíthatóak. Minden óriási: az autók, a házak, az épületek, a földterületek. Rengeteg üzlettel, rengeteg étteremmel, és ugyanúgy rengeteg protestáns gyülekezettel. Mikor valamire elcsodálkozunk, boldogan mondják: Ez itt Amerika! Még a térképeken is Amerika van a közepén és kétoldalt Európa és Ázsia.

Nagy meglepetésként ért bennünket, amikor megtudtuk, hogy itt a Gyermekmisszió központjában minden szerdán felhúznak 9 zászlót és egy hétig azért a 9 országért imádkozik az egész munkaközösség többszáz munkása, majd a következő szerdán másik 9 ország következik. Nagyon meglepődtünk, amikor mondták, hogy pont ittlétünk alatt húzzák fel a szerbiai zászlót és ezzel együtt imádkoznak Szerbiában és Vajdaságban lévő gyermekekért és fiatalokért, az itthoni missziói munkáért. Eszembe jutott az Ige: „Uram, mi az ember, hogy felkarolod, az emberfia, hogy megemlékezel róla? Olyan az ember, mint a szellő, a fuvallat. Mint az árnyék, úgy fogynak napjai.” (Zsolt.144)

Hálás a szívünk, amiért itt lehetünk e továbbképzésen és utána vendégségben. Hálás a szívünk a gyülekezetekért, ahol szólhatunk a mi kis országunkban végzett szolgálatokról. Hálás a szívünk, amiért Isten új gyermekeit ismerhettük meg, akiktől nagyon sokat tanultunk. Isten áldja meg az Ő népét mindenhol!

IFJÚSÁGI TÁBOR

Ki gondoskodik rólad?

Halász Renáta
pedagógus,
gyermekmisszió
munkatárs

Idén is nagylétszámú jelentkező volt a Gyermekmisszió ifjúsági táborára, melyet 12-17 éves korú tinik részére szerveztünk Mrcsajevcin. Örülünk, amiért jó híre van a tábornak és a fiatalok már az év elején elkezdnek érdeklődni a tábor iránt. Idén 30 fiatallal és tanítóikkal, kisegítőikkel indult útnak a közösen szervezett autóbusszal.

Várt ránk a megszokott, békés erdei környezet és a sportpályák, ahol minden nap különböző foglalkozásokon vehettünk részt. Délelőttönként ifjúsági énekeket tanultunk és Isten Igéjét tanulmányoztuk a fiatalokkal együtt. Idei témánk

Illés története volt, melyet missziói munkatársak dolgoztak fel. Illés élete, küzdelme, győzelme, és mai keresztyének mit tanulhatunk Illéstől. Az előadásokat csoportbeszélgetés követte, ahol még személyesebb kérdések is előkerültek.

Hálás a szívünk, amiért Isten útjára taníthatjuk a következő nemzedéket. Hálás a szívünk a családokért, fiatalokért, munkatársakért, imatársakért és adományozókért.

„Hagyd az ÚRra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik.” Zsoltár 37,5

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2023. szeptember 3-án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

ZOMBOR

Még szólnak a zombori harangok

Dr. v. Békássy N

Albert

Az idén júliusban 16-án első alkalommal hívogattak istentiszteletre a villamosított harangok.

A faharangláb 250 kilós bronz füles nagyharanggal, 1938-ban került az udvarba, az egyház néhai jótévője Takács Sándor és neje,

sz. Gyenge Lídia ajándékaként. A harangpalást felső peremén szőlős, búzakalászos sorminta, alatta virágfüzér fut körbe. A baloldali képen a harang felirata: EZT A HARANGOT TAKÁCS SÁNDOR ÉS NEJE SZÜL. GYENGE LÍDIA ADOMÁNYOZTÁK A SOMBORI REFORMÁTUS EGYHÁZNAK. 17 ÉVES KORÁBAN MEGHALT UNOKÁJUK BURZS LÍDIA EMLÉKEZETÉRE. A palást másik oldalán ez olvasható LÉGY HŰ MINDHALÁLIG, S NÉKED ADOM AZ ÉLET KORONÁJÁT. SOMBOR 1931. JÚNIUS HAVÁBAN. A palást alján két csík van, alatta az alsó peremen: MARIBOR INZ. J. BHL 1931.

Zombor a bácskai egyházmegye központja volt néhai Békássy Zoltán *1910-†1999 református lelkész, esperes 1945-1991 szolgálata idején, egészen a legutóbbi századfordulóig. Az imaház 1954-ben 3 méter megtoldással és 15 méteres torony hozzáépítéssel egyértelmű templomi külsővé alakult (1. kép). Ekkor került a toronyba a meglevő harang mellé ifj. Kosaras András presbiter adományozta egykori katolikus kis temetői kápolna 120 kg-os, bronz, tárcsás, kis harangja is. A jobb oldali képen a harangpalást felső peremén geometrikus díszítés, alján leveles indás minta fut körbe. Az egyik oldalán Szűz Mária látható. Alatta egy szám: 2181. Felirata: A BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA TISZTELETÉRE KÉSZÍTETTE SZEMZŐ MÁTYÁS 1894. ÖNTÖTTE WALSER FERENCZ FÉLE RT. BUDAPEST (a Szent István Bazilika harangjainak készítője).

A gyülekezet néhai lelkipásztorának fia Békássy N. Albert, a Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat világi elnöke Zomborban járt a közegyházi felsőbbség hozzájárulásával, Bíró László mérnök barátjával. A 14 éve helyben

élő, lelkész nélkül levő maroknyi gyülekezetet istentiszteleten a Róma 5, 5 biztatta johannita lovagi palástban: „A reménység pedig nem szégyenít meg, mert Isten szeretete kitöltötte szívünkbe a nekünk adott Szentlélek által” (2. és 3. kép). A bajok és szerencsétlenségek is kedvező és örömdetes eredménnyel végződnek. Isten még a szenvedéseket is e világ javára fordítja. Nézzünk illúziómentesen a világba, de belekalkulálva Isten jóságát, erejét, hatalmát, ellenállhatatlan szeretetét. Akkor tudunk igazán reménykedni, ha szeretni tudunk.

Az istentiszteletet követően a jelenlevők (4. kép) megtekintették az egyházi épületegyüttes nyugtalanító repedéseit. Az elnéptelenedő gyülekezet temploma és jó 3 évtizede lakatlan parókiájának megmaradása iránt tavaly kezdeményezett folyamatban, a presbitérium újraszervezése és a közegyházi előírások törvényes mederbe terelése, ez ideig nem valósult meg. Most a „lenni, vagy nem lenni, hogyan tovább zombori reformátusság” útkeresési kérdése, az ügy iránt elkötelezett magyar ajkú lokálpatriótákkal és a környékén élő református és más keresztyén testvérekkel, egyéni tárgyalásokkal folytatódott. A gyülekezet megbízta Dr. v. Békássy N. Albertet, hogy a zombori református egyház tagjaként - a megmaradás érdekében járjon el, az egyházi és világi hatóságoknál.

BÁCSKOSSUTHFALVA

Kárpát-medencei Református Ifjúsági Találkozó

*Kucor Krisztián
hittanoktató*

A Kárpát-medencei Református Ifjúsági Találkozót 2008 óta minden nyáron a balatonfenyvesi Református Gyermek és Ifjúsági Üdülőben rendezték meg 2019-ig. A 2020-as járvány idején illetve a rákövetkező két évben nem sikerült megszervezni. Istennek hála a 2023-as évben megrendezésre került a találkozó, amin a Kárpát-medence minden tájáról, úgy Felvidékről, Kárpátaljáról, Partiumból, Erdélyből, mint Vajdaságból és az anyaországból is voltak résztvevők.

Gyülekezetünkől 17 konfirmált fiatal (7. és 8. osztályosok) vett részt a rendezvényen, 2023. július 31

és augusztus 5-e között. Ezen az alkalmon, hite erősítő programok, sport, és szabad program, fürdőzés a Balatonban is volt. A fiataljaink sok élménnyel megteltek, és elég fáradtan tértek haza. Istenben bízva reménykedünk abban, hogy a következő évben is megrendezésre kerül ez a rendezvény, amin mi is részt tudunk venni.

Ez úton szeretnénk megköszönni minden támogatóknak, akik támogattak bennünket ezen alkalmon való részvételben.

ORSZÁGOS EGYHÁZ

Katekizáció

Halász Dániel
lelkipásztor,
szerkesztő

Több év kihagyás után holland támogatással sikerült újra megszervezni Országos Egyházunk táboraát a Katekizációt. Bár az igaz, hogy nem három csoportba, mint azelőtt, mert erre most sajnos nem volt lehetőség, hanem egy csoportot szerveztünk az általános iskolások részére. Illetve augusztus 30-án egy ifjúsági találkozót szerveztünk (a cikk megírása idején még jövő időben).

Az idei Katekizáció témája a Lélek gyümölcse volt: **szerelem, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.** Az előadások

után csoportfoglalkozások voltak: beszélgetés (az adott témáról), kézműves foglalkozás, ének oktatás és játék. Mivel négy csoport volt, ezért mindegyik csoport körforgásban vett részt ezeken az alkalmakon. Az áhítatokat pedig minden nap más lelkipásztor tartotta.

Örömmel töltött el az, hogy az idén nagyon sok segítő volt és mindannyian szívvel lélekkel szolgáltunk. Ezért mindenkinek innen is köszönetet mondok. Istené legyen érte a dicsőség.

Közös Zsinat

Halász Dániel
lelképásztor,
szerkesztő

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház képviselőiként részt vettünk 2023 július 14-én a Magyar Református Egyház Közös Zsinatán Budapesten a püspöki hivatal dísztermében.

A Zsinatot **Balog Zoltán** püspök úr házigazdaként és a Magyar Református Egyház ügyvezető elnökeként nyitotta meg 13-án este, bemutatva az egyházkerületet, majd utána egy kis kulturális műsor következett. Másnap az áhítat után **Kövér László** a Magyar Országgyűlés elnöke szólalt fel, majd ezután történt a tárgysorozatok ismertetése és megvitatása. Elfogadtuk a közös alkotmányunk módosítását, és két nyugat európai szervezet csatlakozási kérelmét, amiknek következtében a közös Zsinatnak a két szervezet felvételével összesen 128 tagja lett. Az

ebédszünetet követően a zsinat vendégeként **Najla Kassab**, a Református Egyházak Világközösségének elnöke is köszöntötte az egybegyűlteket. Majd utána **Zán Fábíán Sándor** a Kárpátaljai Egyházkerület püspöke szólalt fel, ismertetve a nehéz ukrajnai helyzetet egyben köszönetet mondván a Kárpát-medence segítségnyújtásáért kiemelve külön minden egyházkerületet, így a Szerbiai Református Keresztyén Egyház adományát is.

Ezután a Kárpát-medencei református nemzetstratégia megtárgyalásával folytatódott az ülés, majd szokás szerint egy ünnepi nyilatkozatot fogadtunk el, melynek a teljes szövege és az egész Zsinat részletesebb beszámolója megtalálható a www.reformatus.hu honlapon.

GONDOLATÉBRESZTŐ

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus

Az ördög legnagyobb trükkje

Semmelweis Orvostörténeti Múzeum

Egyesek Charles Baudelaire, a francia költő aforizmájának tartják a kijelentést: az ördög legnagyobb trükkje, hogy elhitette a világgal, nem is létezik. Ha valaki, akkor Baudelaire igazán sokat tudott a világban működő gonoszról, komolyan vehetjük, amit állított: az ördög elhitette velünk, hogy nem is létezik.

Ma alapvetően olyan világban élünk, ahol nem létezik a bűn, mint filozófiai, vagy erkölcsi fogalom. Nem olyan különös dolog ez, hiszen az eddig jól működő erkölcsi normák lépten-nyomon megkérdőjeleződnek. De nemcsak megkérdőjeleződnek, hanem egyenesen romba döntik őket. Aki esetleg felszólal ellene, megbélyegzik, nevetségessé teszik és a társadalom peremére taszítják. A politikailag korrekt beszéd, gondolkodás – ahogyan ma ezt a magatartást hívják – szinte elvárt, és aki ezt nem tartja be, azt a rendszer maga alá gyűri. Esett ennek már áldozatául tudós, művész, politikus, és még sorolhatnánk. Pedig Baudelairenek igaza lehet: az a világ, amelyik kitesztotta magából Istent – és lássuk be, a mi világunk ilyen –, valami más számára taszította őt ki onnan. Nincsenek üres terek. Az erkölcsi normák lerombolása az erkölcstelenségnek, az Isten kiűzése, ellenlábasának adott teret.

És hogyan állunk az ördöggel, mi keresztyének? Úgy gondolom, rosszul. Hogy Vörösmartyt parafrázáljam: nem gondolunk a gonddal. Pedig láthatjuk tőlünk nyugatabbra fekvő országokban, milyen pusztítást képes végezni az új örület: a woke, a gender ideológia és még sorolhatnánk.

Charles Baudelaire Aromlás virágai című verseskötete 1857-ben jelent meg. Az Előhangból vett idézetben szépen kirajzolódik nemcsak a 19. századi, hanem a mai valóság is:

„Butaság, kapzsiság, tévelygés, ferde véték / oltja testünkbe és lelkünkbe mérgeit; // És bűnünk mind makacs, igaz bánatra gyáva; / ki gyón is néhanap, jó zsíros bérre vár, / aztán vigad megint, nyakig hadd lepje sár, / s lemosni mocskaink csak ronda könny a láva. // Párnáján ringat a fő-fő Varázsló-isten, / a Sátán s álmodat, mely romlással marat, / s a gazdag, tiszta érc, a híres akarat, / párává lobban el az alkímista-üstben. // Az Ördög dirigál, rángatva rossz fonálunk! // De túl a párducok, sakálok s mind a hitvány / keselyűk, skorpiók, majmok s kígyók körén, / mely itt nyög, bóg, rőfög, kúszik, megannyi rém, / bűneink átkozott állatkertjét rutítván, // van még egy -

ily csufat, gonoszt s szennyest ki látott? / Ez, bár alig mozog és ordítani rest, / romokba döntené a földet örömmest, / s ásítva egy nagyot, benyelne a világot:”

Mindezek a fenti gondolatok Luther Asztali beszélgetések című gyűjteményes kötetének olvasgatása közben jutottak eszembe. Jó néhány részben foglalkozik Luther az ördög mesterkedéseivel. Az egyik rövid, de igen találó, Az ördög fondorkodása Krisztus ellen címre keresztelt gondolatmenete ma is érvényes és így hangzik: „Az ördög hiába mondja nekem, hogy nem vagyok jámbor; nem is akarok túlságosan jámbor lenni, vagyis annyira, hogy magamat büntelennek érezzem, és úgy véljem, hogy már nincsen szükségem bocsánatra; mert akkor tőlem elveszett volna Krisztus minden kincse”.

Csavaros gondolatmenet, de azért könnyen magunkra ismerhetünk benne. Mennyiszer gondolom, hogy engem nem ér el – Baudelaire szavaival élve – „Butaság, kapzsiság, tévelygés, ferde véték”. De elér. Hányszor gondolom, velem nem történhet meg, amiről Baudelaire ír: „Párnáján ringat a fő-fő Varázsló-isten, / a Sátán s álmodat, mely romlással marat, / s a gazdag, tiszta érc, a híres akarat, / párává lobban el az alkímista-üstben”. Pedig hányszor lobban párává a híres, ellenállni képtelen akaratom.

Éppen erre int Luther is. Hajlamosak vagyunk büntelennek képzelni magunkat és éppen ez távolít el minket Istentől. Nincs szükségünk Isten kegyelmére, bocsánatára. Ma, amikor az erkölcsi normák porig rombolódtak, ha körülnézünk, könnyen hihetjük, hogy mi erkölcsi magaslatokon állunk, pedig a mi lábunkat is ott nyaldossa a világ mocska, ami Baudelaire-rel szólva, „bár alig mozog és ordítani rest, / romokba döntené a földet örömmest, / s ásítva egy nagyot, benyelne a világot:”

Ne hagyjuk, hogy romba döntse, benyelje a világot a folyamatban lévő, körülöttünk zajló változás!

INTERJÚ

Az interjút készítette:

Hegedűs Bence

Fotók: Sebestyén László

Elhívtalak az igazságért

Sejtettem, hogy üzeni szeretne az Ur, és kis nyomást is gyakorol rám, de mindig az volt a válaszom, hogy mentsen meg ettől, mert ezt nem szeretném. De ő nem engedett, a szívem mélyén pedig tudtam, teljesítenem kell az akaratát – mondja Harangozó László, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház május végén megválasztott püspöke. Az egyházfő első feladatai között rendezné az egyház kapcsolatát a lelkipásztorokkal, tisztázná a gyülekezetek jogállását, és lelki megerősödést remél.

Hogy érzi magát?

Egészségileg jól, de egy kicsit leterhelve. Sokkal több adminisztratív feladat szakadt a nyakamba, mint amennyit sejtettem. Tudtam, lesznek harcok és küzdelmek, de nem számítottam ennyi „száraz dologra”, amellyel foglalkozni kell. Sűrűbbek lettek a hétköznapok. Már megértem Ágoston Sándort, az első délvidéki püspökünket is, aki az egyik levelében azt írta: bánja és sajnálja, hogy a gyülekezete megszenvedte azt, hogy ő lett az egyházvezető, mert már kezdetben sem tudott úgy figyelni a gyülekezetére, mint korábban. Ez is nagy próbatétel.

A szabadkai gyülekezetet, ahol ön szolgál, váratlanul érte püspökké választása?

Igen is, meg nem is. A szabadkai reformátusok egy része már régóta mondogatta, hogy engem kellene jelölni, de sokáig ellenálltam, nem vagyok előretörő, másokat legázoló típus. Majd miután elfogadtam a jelölést, és meg is választottak, voltak a gyülekezetünkben, akik nagyon meglepődtek.

Ön az első püspök a családban?

És az első lelkész is, édesapám presbiter volt Bácsfeketehegyen. Családunkban akkor lett személyessé a hit, és azután váltunk nagy ünnepeken templomba járó családból a gyülekezet élő részévé, miután tízéves koromban egy májbetegség miatt kórházba kerültem. Nagymamám korábban is beszélt Istenről, imádságokat tanított, de élő hitünk csak onnantól kezdve lett. A májam azóta is érzékeny, 2021-ben a Covid miatt kerültem kórházba, a betegség a májamat is megtámadta, akkor ismét élet-halál között voltam. Amikor bevittek, a 118. zsoltár szavai jártak a fejemben: „Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úr tetteit!” A kórházi ágyon sokszor éreztem, hogy Isten ott van velem, még abban a pillanatban is, amikor úgy tűnt, vége az életemnek.

Kolozsváron járt teológiára. Egy korábbi interjúban azt nyilatkozta, minden jel arra mutatott, hogy oda kell jelentkeznie.

Hódosi Imre püspök szárnyai alatt nevelkedtem. Ő szintén Kolozsvárott végzett. Generációjában, 1945 előtt minden délvidéki lelkész oda járt, ez hagyomány volt nálunk, de kolozsvári volt a Hódosi püspök mellett szolgáló segédlelkész is. A „merre tovább?” kérdést imádságban Isten elé vittem, miután elhívott. Ezt követően valóban minden jel arra mutatott, hogy Kolozsvárra vezet majd az utam. Onnan kaptam először ismertető anyagot is, és közben éreztem a szívemben, hogy Isten ott akar látni, az igei vezetés is erre utalt. Ráadásul abban az évben az érettségi elhúzódozott, és szeptemberben már nem is lett volna lehetőségem másik teológiára felvételizni. Érdekesség még, hogy én voltam az első, akinek felvételiznie kellett Kolozsvárra, mert előtte a délvidékieket felvételi vizsga nélkül fogadta a teológia. Egyáltalán nem bántam meg, hogy elfogadtam Isten vezetését, mert nagyon jó közösségbe kerültem.

A teológia elvégzése után nem gondolt arra, hogy szülőföldjét hátrahagyva esetleg az anyaországban keressen boldogulást?

Hogy végleg, arra sosem. A délszláv háború végén, amikor a NATO 1999-ben bombázn

kezdte Szerbiát, nem jöhettünk haza Kolozsvárról. Magyarországra mentem legációba, Kunhegyes fogadott be. Az a gyülekezet lényegében az én falum kibocsátó közössége, mert Bácsfeketehegy első lakói annak idején Kunhegyesről és a környező alföldi településekről érkező reformátusok voltak. Annak az évnek a pünkösdjén Újszegeden szolgáltam. Ezek mind meghatározó élményeknek bizonyultak. Lelkészi szolgálatom kezdetén valóban volt olyan időszak, amikor megfordult a fejemben, és el is mentem Magyarországra, viszont mindvégig nyugtalanságot éreztem a szívemben, nem adott békét az a periódus. Szinte kényszerítve éreztem magam, hogy visszajöjjenek. Istennek a terve az volt, hogy itt kell lennem, itt kell szolgálnom.

Hogyan alakult a délvidéki szolgálata?

Sorkatonasággal kezdődött, majd a saját falumban, Bácsfeketehegyen folytatódott. Tíz évig szolgáltam ott Csete Szemesi István püspök mellett, először segédlelkészként, majd beosztott lelkész, aztán társlelkész lettem. 2013-ban meghívott a szabadkai gyülekezet, de úgy éreztem, Isten más feladatot szán nekem. A szívemnek és a lelkemnek is kellett egy kis megbékélés és nyugalom, ezért a város helyett a szórványt választottam, Verbászt és a hozzá tartozó hét szórványgyülekezetet. Ez volt az első önálló szolgálati helyem. Három év után újra meghívott a szabadkai gyülekezet. Ekkor már békességem volt abban, hogy oda hív Isten, és el is fogadtam a szolgálatot.

Említette, Hódosi Imre püspök szárnyai alatt nevelkedett, és Csete Szemesi István mellett szolgált. Mennyit tanult tőlük az egyházvezetői hivatásról?

Rengeteget, nagy hatással voltak rám mindketten. Amíg Bácsfeketehegyen szolgáltam – akárcsak az említett két elődöm –, fiatal lelkésztársak többször kérdezték: „Na, akkor te is püspök akarsz lenni?” Én pedig mindig azt mondtam, nem, mert látom, hogy milyen küzdelmekkel jár ez, s hogy ők csak a címet meg a tisztséget látják. Óriási teher. Hódosi Imrének a '90-es években kellett helytállnia a feszült, háborús időszakban. Láttam a viselkedésüket, hogyan kell viszonyulni a kisebb gyülekezetekhez és a lelkésztársakhoz, de láttam és tanulhattam a hibáikból is. Ez

szerintem sokat jelent.

AKolozsvárra kerüléséhez hasonlóan mutattak-e jelek arra, hogy Isten püspöki teendőkkal bízná meg önt?

Többször eszembe jut a Timóteusnak írt levélben olvasható igeszakasz: „Ha valaki püspökséget kíván, jó dolgot kíván.” Sejtettem, üzeni szeretne az Úr, és kis nyomást is gyakorol rám, de mindig az volt a válaszom: mentsen meg ettől, mert ezt nem szeretném. De ő nem engedett, a szívem mélyén pedig tudtam, hogy teljesítenem kell az akaratát.

Sejti-e már, milyen feladatok várnak önre?

Az első, hogy rendbe kell tenni az adminisztrációt. Például a gyülekezeteink felének nincs adószáma. Fel kell mérnünk a vagyoni helyzetüket, mert most azt sem tudjuk, pontosan mivel rendelkezünk. Az első zsinati tanács ülésünkön, Hertelendyfalván már tárgyaltuk ez utóbbi kérdést, de a maratoni hosszúságú tanácskozáson sem sikerült a végére érniük. Jobb kapcsolatot kell kiépítenünk a lelkipásztorokkal, mert úgy érzem, megromlott. Ráadásul lelkészhiányban is szenvedünk: tizenkét lelkészünk volt, most már csak nyolcan vagyunk. Örömhír, hogy Sárospatakról hamarosan hazatér és segédlelkészként szolgálatba áll egy lelkésztársunk, illetve Horvátországból is érkezik egy, de még így is nagy a hiány. Újra kell építeni a gyülekezeti kapcsolatokat is, látogatni őket, oldani a feszültséget és rendezni a konfliktusokat. Ezt már el is kezdtük, és jó tapasztalataink, pozitív visszajelzéseink vannak. Nemrég egy nőszövetségi találkozónkon a házigazda gyülekezetből többen odajöttek hozzám, és kérték, jöjjünk majd el újra, mert a látogatásunk azt az érzést adta nekik, hogy igenis törődik az egyház velük, és számukra ez mennyire fontos. Az adminisztráció mellett a lelkeséget is elhanyagoltuk, e tekintetben is meg kell újulnunk és erősödnünk. A többi református egyházkerülettel való kapcsolataink szintén megerősítésre szorulnak.

Mit tehet egy püspök a lelkészhiány csökkentésére?

Kérhet például Magyarországról lelkipásztorokat, de ott is ilyen hiánnyal küzdenek, ezért a hatodéves, valamint lelkészvizsgát még nem tett, végzett teológusokat igyekszünk kikérni,

valamint saját fiataljainkat is buzdítani, terelgetni a lelkipásztori hivatás felé. Meghatározónak tartom az ifjúsági munkát. Annak idején voltam ifjúsági lelkész, szerintem Szabadkán is értünk el ebben eredményeket, de ma a lelkipásztori szolgálat nem tartozik a legdivatosabb foglalkozások közé. A legtöbb délvidéki fiatalnak a legnagyobb vágya, hogy valahol külföldön legyen munkája. A legidősebb fiam elsőéves teológushallgató Debrecenben, és látom, milyen kevés teológus van mindegyik egyházkerületben. Imádkozom, hogy Isten adjon nekünk utánpótlást.

Tervez-e nyitni a szerb anyanyelvűek felé a Szerbiai Református Keresztyén Egyház?

Felmerült már, volt szó efféle misszióról, de óvatosan kell kezelni ezt a területet, úgy, hogy a nemzeti érzelmek ne kerekedjenek felül. Ahol kisebbségben van a magyarság, ott sokszor az egyházra is úgy néznek, mint a nemzeti értékek és a kultúra őrzőjére. Minél kisebb egy közösség, annál inkább. Volt olyan gyülekezetem, amelynek azért kellett szenvednie, mert a falu német lakosságát korábban elhurcolták, a magyarokat pedig megbélyegezték a szerbek, hogy ők háborús bűnös eklézsia, mert együtt voltak a németekkel. Vissza kellett adni az önbecsülésüket. Vagy egy másik példa: elkezdtünk felújítani egy templomot, aztán valaki az egyik éjjel egy véccésészét tett a templomajtó elé, ezt az ajtót egy korábbi estén fel is gyújtották, vagy éppen náci karlendítéssel provokálták a felújítást segítő holland fiatalokat. De van ellenállás a magyarokban is, akik közül néhányan nem akarnak más nyelven istentiszteletet hallgatni. Fel kell oldani ezeket az ellentéteket, hogy mindenki szeretetben élhesse meg a hitét és keresztyénségét. Hiszem, nem véletlenül vagyunk mi itt, Délvidéken, Isten magként helyezett ide bennünket, hogy képviseljük az ő ügyét, hirdessük és továbbadjuk az ő Igéjét. Ha ő úgy dönt, hogy elhív más nyelvűeket, megérinti őket Lelkével, az az ő akarata lesz. Ettől függetlenül sokszor előfordul, hogy keresztlőn, esküvőn szerbül hangzik el az Ige és a prédikáció, főleg egyes házasságok esetében. Ez abból a szempontból érdekes és lényeges, hogy az ortodox háttér miatt sok szertartás még most is óslávul zajlik, és sokan nem is hallanak igehirdetést a saját nyelvükön. Ez már önmagában is misszió.

Május végén a tisztújító zsinaton tett püspöki esküt. Mikor várható a felszentelése?

Október 14-én lesz, a dátum már biztos, a helyszínt még nem sikerült megtalálnunk. Felmerült Szabadka, de az itteni templom kicsi, csak kétszázötvenen férünk el benne, tehát valószínűleg nagyobb kell választanunk. Az utóbbi években több templomunkat is felújítottuk – ünnepi alkalom lenne, ha összekötnénk a hálaadást a beiktatással.

Van vezérigéje?

A szívemben van az az Ige is, amelyet Jézus olvas fel a názáretieknek, amikor Ézsaiásra utalva arról beszél, mire hívta el őt az Atya. „Én, az Úr, elhívtalak az igazságért, én fogom a kezdetet. Megőrizlek, és benned ajándékozom meg szövetségemmel népem, világosságommal a nemzeteket. Nyisd meg a vakok szemeit, hozd ki a börtönből a foglyokat, a fogházból a sötétben ülőket!” (Ézs 42,6–7) Amikor Szabadkára kerültem, megkérdezték tőlem, mire érzek elhívást. Akkor azt válaszoltam, a megtörtek számára való szolgálat mindig is fontos volt számomra, mert Isten elhívott minket, sokszor összetört, és pontosan ezért tudunk együtt szolgálni, együttérezni a megtörtekkel.

Forrás:

A püspök úrral készült interjú a Reformátusok Lapja 27. lapszámában jelent meg valamint a www.reformatus.hu is közzétette.

Református Élet
Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Harangozó László lelkipásztor-püspök, Szabadka
24000 Subotica, Somborski put 6
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508
Lektor: Sándor Panna
Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.
Lapzárta minden hónap 15-én.
Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.
Nyomtatva: Forum-Újvidék
Megjelenik 665 példányban

Összefogás Kárpátaljáért

Kedves Testvérek!

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház újabb adománygyűjtést hirdet meg Kárpátaljára.

Az adományokat szeptember 20-ig várjuk, amit ismét a lelkészi hivatalokban lehet összegyűjteni

A gyűjtést folyamatosan fenntartjuk és ahogy gyűlik úgy fogjuk továbbjuttatni.

A mostani adománygyűjtés szeptember 18-ig tart, amit utána terv szerint szeptember végéig eljutattunk.

Az ottaniakkal egyeztetve a következő dolgokra van szükség:

Konyhakerti vetőmagok

Tartós élelmiszer -Liszt, cukor, konzervek, étolaj, rizs, tészta.

Higiéniiai eszközök -szappan, tusfürdő, fogkrém, fogkefe, mosópor, pelenka (felnőtt és baba), popsikrém, popsitörlő.

Pénzadomány - A ottani egyházi szervezeteknek szüksége van a pénzre is.

Hiszen az üzemanyagot a szállításhoz, ügyintézéshez, illetve az ottani intézményekben rezsiköltséget kell fizetni.